

BUTLLETÍ

Feminisme
En Comú

FEMINISTA

Febrer
2023

encomupodem.cat

L'AVORTAMENT NO ES UN CAPRICI

Fa uns dies, el govern autonòmic de Castella i Lleó, en boca del seu vicepresident, del partit de VOX, el Sr. Juan García Gallardo, ha proposat uns canvis en la llei d'avortament. Ha proposat que a partir de la 12ª setmana d'embaràs, a totes les dones que sol·licitin un avortament se'ls hi oferirà una ecografia per sentir el batec del fetus i també una imatge 4D perquè el puguin visualitzar. Això diu que ho fan per augmentar la natalitat (molt baixa a Espanya) i a favor de la vida.

És una proposta INDECENT, IMMORAL, i que demostra el poc respecte que li mereixem les dones a aquest govern. Cal recordar que l'avortament a Espanya és legal. Cap dona demana un avortament alegrement, al darrera sempre hi ha motius de pes: econòmics, socials, laborals, violències amagades, que fan que no es vulgui continuar endavant amb l'embaràs.

És una decisió molt dura, difícil, amb una gran càrrega emocional, a vegades amb sentiments de culpa, i que sovint s'ha de prendre en soledat i que requereix d'ajut de professionals que facin acompanyament a la dona durant el procés.

No es pot obligar a cap ginecòleg, metge o professional que practiqui unes proves que científicament no aporten res, al contrari, poden ser perjudicials en algun cas.

Èticament és totalment reprovable fer passar per això, a una dona que ha pres una decisió tant difícil. És cruel fer-li escoltar el batec del fetus. Això es violència de gènere pura i dura, i només aconseguix empitjorar la càrrega emocional de la dona, i si hi és, el sentiment de culpa.

No és una mesura per fomentar la natalitat, sinó un atac més cap a les dones i la seva llibertat. Si realment es vol aconseguir augmentar el nombre de naixements al nostre país, hem d'augmentar la protecció a la infància amb més mitjans econòmics, institucionals treballant per una millor conciliació familiar. Hem de continuar amb la lluita per la igualtat, en aquest cas, per considerar que els infants necessiten tant el suport de les mares com dels pares i hem de treballar per fomentar una sexualitat plena per a tothom, amb el suport d'un sistema sanitari públic, a l'abast de tothom.

MARI CARMEN GARCÍA

TREBALLADORA DEL SERVEI DE NETEJA DE L'HOSPITAL DE MOLLET. PRESIDENTA DEL COMITÈ D'EMPRESA.

L'arribada de lla COVID19 a Catalunya es va detectar el 25 de febrer de 2020. Uns dies després, el 4 de març, el Govern d'Espanya declarava l'estat d'alarma en tot el territori espanyol per afrontar la situació d'emergència sanitària. L'11 de març de 2020 la OMS reconeixia la situació de pandèmia. L'activitat es va frenar, va arribar el confinament i ens vam quedar a casa, però no pas tots ni totes. El sector sanitari va seguir treballant en duríssimes circumstàncies, i amb ell, el sector de la neteja, que es va convertir en una feina essencial i vital. Mesos després, es va reconèixer la gran tasca del personal sanitari, evidentment, així com també el dels i les treballadores de la neteja, que després de molt batallar-ho, van aconseguir un complement econòmic en reconeixement de la difícil, arriscada i dura tasca que havien estat desenvolupant. Però ara, què?

1. Com vau viure les treballadores de la neteja, la pandèmia de la Covid19?

Vam passar molta por. La primera setmana no sabíem ni per on ens arribava la gent amb Covid. Vam tenir molta por. Molta gent que moria. Ens ha quedat un mal record, ho vam passar malament.

2. Creus que després de tot el que s'ha viscut aquests dos anys llargs, amb la crisi sanitària, la vostra feina està més ben valorada?

No, perquè si fos així, s'hauria notat en el conveni. Si estiguéssim més valorades, el salari hauria pujat. Tindríem un salari més digne, i no ha estat així.

3. Com a presidenta del comitè, has viscut alguna situació de discriminació per raó de sexe?

No, per aquest motiu, no.

4. S'estan incorporant homes al servei de la neteja, o encara segueix sent un sector molt feminitzat ?

Sí, efectivament és un sector feminitzat, però també hi ha homes que estan fent el servei de neteja.

5. L'edat de jubilació es va endarrerint cada vegada més... En feines com la vostra, et veus fins els 67?

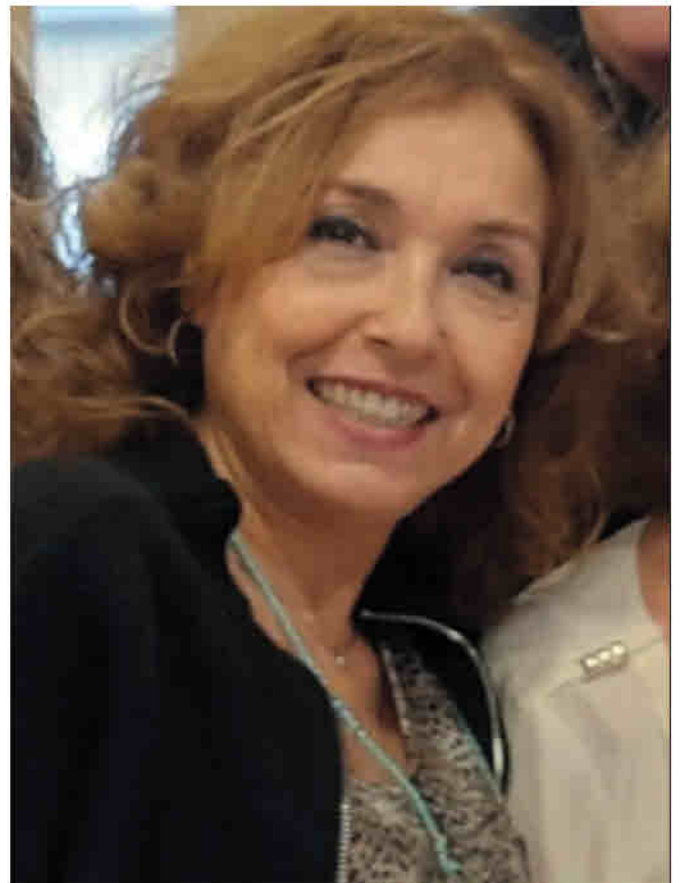
No, jo no, ni la majoria de les meves companyes, que tampoc s'hi veuen.

6. Quines són les causes de baixa més habituals en el vostre sector?

Sobretot afectacions i dolors als ossos, malestar. Es donen molts problemes a les cervicals i també dolor a les mans i els canells.

7. Creus que es pot aguantar l'exigència física que suposa aquesta feina de neteja fins els 67?

No, rotundament no. Vull afegir una cosa important: el nostre, és un sector que està molt discriminat, i vull dir que és un sector tan digne com necessari . Perquè una persona netegi no és menys que qualsevol altra persona.

SI VOLEM, PODEM DISMINUIR LA CAPA D'OZÓ

En la última reunió quadriennal de la Societat meteorològica de EEUU d'aquest mes (gener 2023), s'ha declarat que la capa d'ozó de l'atmosfera superior podria estar restaurada d'aquí poques dècades.

És una bona notícia, i serà possible perquè les emissions de substàncies químiques nocives que en els últims anys provenien sobretot de la Xina, han disminuït en gran part.

L'any 1987, en el protocol de Mont-Real es va limitar la producció i consum de substàncies perjudicials i principals gasos d'efecte hivernacle que contribueixen a la destrucció de l'atmosfera terrestre. Governos, científics i indústria es van comprometre a treballar junts per eliminar els clorofluorocarbonis (CFC) que estan presents en els aerosols, sprais, desodorants, insecticides, dissolvents, extintors i aparells d'aire condicionat, i s'utilitzen com a refrigerants, i destrueixen l'ozó. L'ozó és un filtre natural que bloqueja la radiació ultraviolada del sol. Els CFC deterioren i aprimen l'ozonosfera, dificultant la vida del planeta:

- Es produeixen canvis en els cicles naturals de la Terra i altera ecosistemes
- Augmenta la radiació ultraviolada
- Provoca malalties en la pell i els ulls, sobre tot càncer de pell
- Afecta el sistema immunitari
- Redueix el fitoplàncton dels oceans
- Canvia els temps de floració de les plantes

Segons aquest informe, i si es mantenen les polítiques actuals, els nivells d'ozó a les regions polars haurien de poder assolir els nivells anteriors al 1980, cap a l'any 2040. Els forats de la capa d'ozó que apareixen regularment prop del pol Sud i, amb menys freqüència, a prop del pol Nord— també s'haurien de tancar: el 2045 el de l'Àrtic i cap al 2066 el de l'Antàrtida.

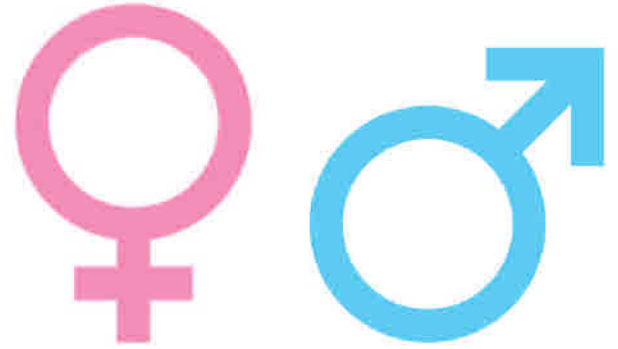
Per això, i dins els objectius de desenvolupament sostenible, són molt importants les mesures que prenguin els governs de tot el món, però a nivell individual també podem ajudar amb accions que estan al nostre abast, com ara:

- Rebutja qualsevol esprai aerosol que no garanteixi l'absència de CFC, HCFC i HFC.
- Controla possibles fuites de gasos en aires condicionats.
- Utilitza leds o bombetes de baix consum.
- Opta per un transport sostenible.
- Utilitza insecticida natural.
- Prioritza el desodorant de barra, bola o casolà.
- Fes servir gel en comptes de laca en esprai.
- Utilitza crema d'afaitar o sabó natural per a l'afaitat.

Si volem que aquesta bona notícia tingui continuïtat i s'arribi a complir en les dates previstes, hem de treballar en conjunt per mitigar els impactes ambientals que provoca la forma de viure actual, sense importar l'edat, l'estrat social, el nivell educatiu, la religió. Tant la població general, com els governs, han de fer tot el possible per la sostenibilitat i el futur del planeta.

GÈNERE

Conjunt de característiques culturals artificials, construïdes i imposades en cada societat i època a dones i homes en funció del seu sexe, amb l'objectiu de produir, reproduir i justificar la posició subordinada de les dones. El gènere s'imposa a les persones per mitjà de la socialització diferenciada i la violència directa i indirecta, no és una identitat o un sentiment.

El sistema sexe-gènere actua a partir de quatre components:

Estatus: valor social i poder diferencial que condiciona l'accés a l'autonomia i el benestar material. Amb poques variacions, s'atribueix als homes un estatus central i dominant i les dones un estatus subaltern i dependent.

Rols socials: la divisió sexual i social del treball. En la nostra societat, tradicionalment, s'ha atribuït a les dones les tasques de cura, el treball reproductiu o l'espai privat, i als homes la provisió, la producció o l'espai públic.

Comportaments esperats: actituds i conductes promogudes per la socialització diferenciada de conformitat amb els esta-

tus i rols socials reservats a dones i homes. Per exemple, esperar obediència i emocionalitat de les dones i lideratge i racionalitat dels homes, i al mateix temps reprimir en les unes i els altres els comportaments contraris als que s'esperen.

Marcadors: modificacions físiques o estètiques diferenciades en dones i homes que varien segons la cultura o la moda. Per exemple: cabell curt o llarg considerat d'homes o de dones, practicar circumcisió als nois i clitoridectomia a les noies, perforacions de diferents parts del cos, assignar tipus de vestit o complements diferenciats en dones (vels que cobreixen parts del cos, colors específics segons estatus marital...) i en homes (quipà entre jueus ortodoxos, turbants entre àrabs i sikhs...), etc.

El feminisme qüestiona aquestes imposicions i limitacions artificials i violentes del sistema de sexe / gènere i aspira a la seva abolició per a superar la desigualtat entre homes i dones.

ESPERANZA PÉREZ ZAMORA

Esperanza Pérez Zamora va néixer a Palència, durant la Guerra Civil el seu pare, juntament amb 7 familiars més d'Esperanza, van ser afusellats, provocant que el que quedava de la seva família hagués d'emigrar.

Al 1977, un cop mort Franco, Esperanza es va dedicar a la cerca del cos del seu pare i els seus altres familiars amb l'objectiu de poder tornar-los dignitat i tancar el seu dol.

Ella sola i sense cap ajuda, va aconseguir trobar als seus familiars i fer les exhumacions, al principi amb les seves pròpies mans, i després amb excavadores i permisos que pagava ella mateixa.

Després d'aconseguir-ho, moltes famílies van demanar-li ajuda i va aconseguir exhumar a 150 víctimes més quan encara no existia cap associació de memòria històrica i fent front a la por i als insults de molts veïns de Palència.

És per això, que volem retre un homenatge i un reconeixement a aquesta dona per la seva lluita incasable per aconseguir, amb els seus propis mitjans, una justícia que li negava el propi Estat i que encara ara es nega a moltes famílies represaliades per la dictadura de Francisco Franco.

Pioneres com Esperanza Pérez Zamora fan créixer la llibertat i la justícia.

KATHERINE MURRAY MILLET (1934-2017)

coneguda com a Kate Millett, va ser una escriptora, professora, artista i activista feminista nascuda als Estats Units . Va estudiar Llicenciatura en Llengua Anglesa en la Universitat de Minnesota i es va graduar amb honors en 1956; poc temps després va aconseguir realitzar el seu postgrau en Literatura Anglesa en la Universitat d'Oxford.

És considerada una autora clau del feminisme contemporani. La seva obra *Política sexual* (1970), juntament amb *La dialèctica del sexe* de Shulamith Firestone, se situa entre les obres clau del corrent del feminisme radical. Aquest corrent es considera als Estats Units parteix de la segona ona del feminisme encara que autores com Cèlia Amorós i Amèlia Valcárcel han assenyalat que tenint en compte a les feministes de la Revolució Francesa hauria de situar-se en el feminisme de l'anomenada tercera ona. La tesi principal de Millett és que el patriarcat amb els seus papers i posicions socials no deriva de l'essència humana, sinó que l'origen del patriarcat és històric i cultural. No existeix disparitat mental intel·lectual ni emocional entre els sexes.

MARY WOLLSTONE-CRAFT (SPITAFIELDS, 1759-1797)

Considerada la mare del feminisme, va ser una de les primeres dones escriptores a aconseguir viure de la seva feina. Des de molt jove va ser conscient que gran part dels problemes de les dones del seu cercle més pròxim tenien el seu origen en la manca d'educació. Autodidacta, la seva obra *Vindicació dels drets de les dones* (1792), que exposava molts dels plantejaments del moviment feminista posterior, va ser un escàndol per la mentalitat de l'època i les seves idees van ser considerades subversives. Silenciada durant més d'un segle i mig , va ser fundadora d'una escola per nenes l'any 1783. Va morir quan tenia trenta-vuit anys durant el part de la seva filla Mary Shelley, autora de *Frankenstein*.

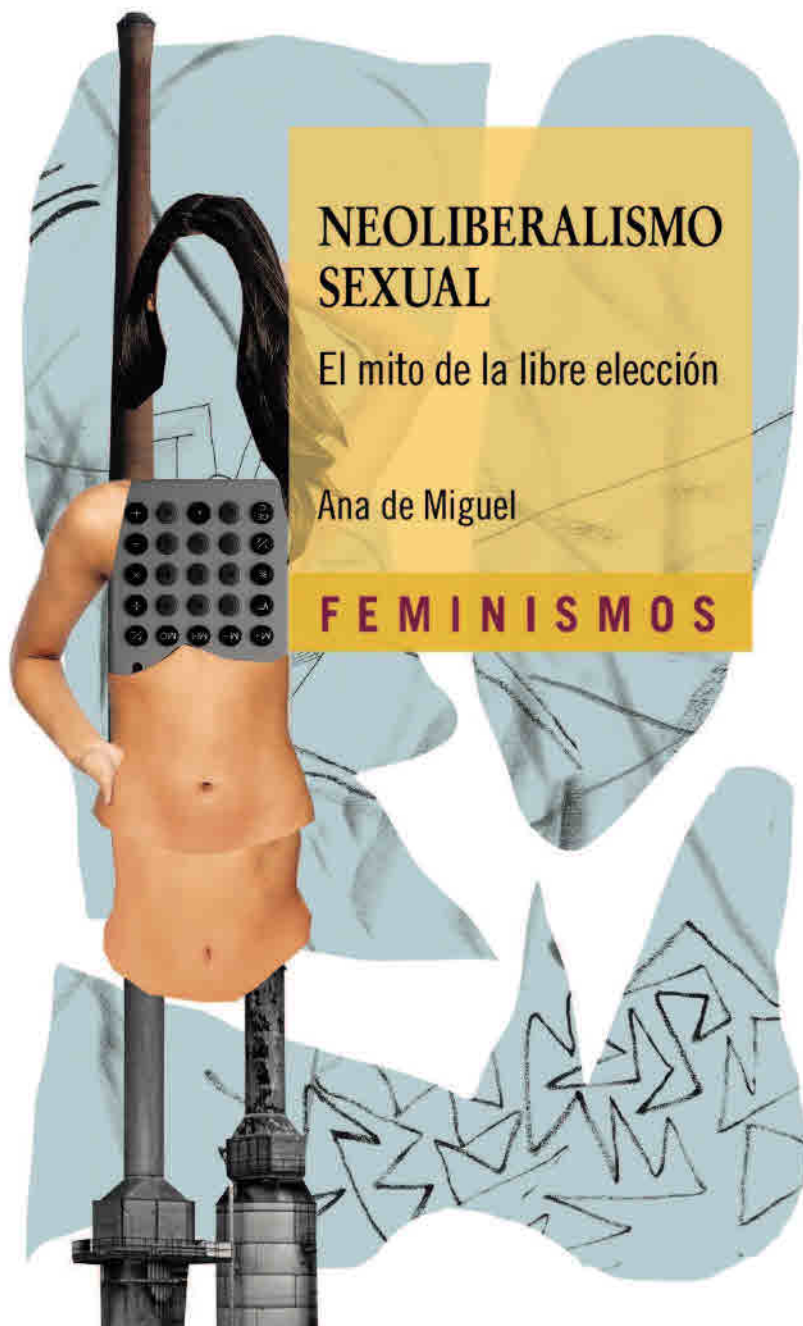
NEOLIBERALISMO SEXUAL EL MITO DE LA LIBRE ELECCIÓN

ANA DE MIGUEL
EDICIONES CÁTEDRA

La ideologia neoliberal té l'objectiu de convertir la vida en mercaderia, fins i tot als éssers humans. En aquest sentit, la conversió dels cossos de les dones en mercaderia és el mitjà més eficaç per a difondre i reforçar la ideologia neoliberal. La poderosa indústria del sexe patriarcal avança secundant-se en dues idees complementàries. D'una banda, en la teoria de la lliure elecció: ara que les dones "ja són lliures", "ja tenen igualtat", ja poden "triar" viure del seu cos, o de trossos del seu cos. D'altra banda, i per a contrarestar qualsevol crítica, aquesta tesi es disfressa d'una retòrica transgressora i post-moderna: tota relació és acceptable si hi ha "sexe consentit".

Adreçat a llegir sobre feminisme a totes aquelles persones que normalment no ho fan, l'autora ens parla sobre el mite de l'amor romàntic i el concepte de la llibertat sexual, menció especial a la joventut, a la que es dedica un capítol sencer per introduir en aquesta matèria intentant fer entendre que l'accés al cos de les dones a canvi de diners és una idea que entra en contradicció amb la d'igualtat entre sexes.

Ana de Miguel és feminista i filòsofa. Des de l'any 2005 és professora titular a la universitat Juan Carlos I de Madrid i dirigeix el curs "Historia de las Teorías Feministas" del Instituto de Investigaciones Feministas de la Universidad Complutense de Madrid.

“LA VIOLENCIA INVISIBLE”

Subvencionat per “l’**Instituto Andaluz de la Mujer**” aquest documental de l’**Asociación Páginas Violeta** i dirigit per **María Gisèle Royo**, ens posa davant del greu i silenciós problema que significa la violència psicològica masclista.

Mitjançant d’una, magníficament aconseguida, metàfora d’un iglú, ens explica d’una manera molt pedagògica què és la violència psicològica, en què es fonamenta, quins són els seus instruments que la fan tan difícil de detectar, i perquè aquest tipus de violència dóna com a resultat dones esclaves, que moltes vegades no són conscients de la seva condició de subordinació i vulnerabilitat.

El documental ens presenta un grup de dones que han patit violència psicològica i un grup de diversos professionals especialitzats en la violència contra les dones. Junts, construeixen l’esfera o iglú de la violència i també donen les solucions i instruments per alliberar-se d’aquesta presó.

Molt recomanable per a totes les edats, però sobretot per dones adolescents, ja que ajuda a la detecció d’aquest tipus de violència.

Feminisme
En Comú

